

Latvija, Tavs skaistais, svētais vārds lai ir pirmais, ko izrunā mūsu mute, lai ir pirmais, ko uztver mūsu dzirdē Jaunajā gadā. Klusu, maigi un saudzīgi lai to izrunājam, dziļā bijā lai to uz klausām, jo visas mūsu ilgas, mūsu dzīves, darba un cīņu jēga slēpjas tajā.

Pagājušais 1944. gads ir viens no tumšākajiem, viens no ļaunākajiem, kādu vien Tu, mūsu dzimtene, esi piedzīvojis. 1944. gadā Maskavas nekrietnie algādži Tevi atkal atgērbā, aplika Tev asinainu mēteli, lika Tavā cēlajā galvā ērkšķu vainagu, splāva Tev acis, šauta, apsmēja un veda moku un izmisuma ceļu Golgātas kalnā.

Pagājušais 1944. gads ir viens no drūmākajiem, viens no balgākajiem Latvijas mūžā un viens no netaisnākajiem. Latvijas bērni taču darīja visu, lai tēvijai novērstu jaunu. Latviešu zemnieks un strādnieks netaupīja nedz spēkus, nedz sviedrus, lai apgādātu fronti ar visu nepieciešamo. Čakli kustējās viņa rokas, liecās viņa stāvs no ausmas līdz rietam. Latviešu gara darbinieks pat lielgabalu dunojā līdz vēl naktij domāja savu latvisko domu, rakstīja, gleznoja, komponēja, izgudroja, lai savā ideālā paceltā pasaulē apliecinātu latvju gara suverēnitāti, lai arvien par jaunu apliecinātu, ka latvju kultūra nav tukšs vārds, ka latvju dvēsele nav mirusi, ka latvju dvēsele ir dzīva. Un latvju karavīrs? Latvju karavīrs pārspēja pats sevi. Viņš cīnījās ar nenogurstošu spītu, nepārvaramu sīkstumu, nepārspējamu varoņību.

Latvju leģionāri nepameta savu zemi, necenās glēvi slēpties aiz juridiskām formulām, lai sevi glābtu un tādējādi pazudinātu savu tēviju visas pasaules priekšā. Nē, latvju leģionāri cīnījās, asiņoja, asināja un cīnījās.

Un tomēr, par spīti visam, Latvijai tagad jāstāv ērkšķu vainaga sadurtai, mocītai un pazemotai.

Bet, Latvija, māt, mīļā, netaisni spīdzinātā māt, tas nav un nevar būt vēstures galīgais spriedums. — 1944. gads ir aizgājis, atnācis jauns. Un pēc krustā sišanas nāk augšamcelšanās.

Tu, lasītāj, vaicāsi, kur mēs ņemam šo skaud-

leģ. Eduards Blinds, 1944. 12. 3.
hša. Valdemārs Blumbergs, 1944. 23. 9.
uša. Jūlians Blusanovičs, 1944. 20. 2.
uša. Pēteris Bodnieks, 1943. 26. 11.
leģ. Aleksandrs Boganovs
uštuf. Jānis Bonzaks, 1943. 3. 12.
oša. Kārlis Brancis, 1944. 12. 3.
štrm. Albīns Bredaks, 1943. 9.
uša. Nikolajs Brempelis, 1943. 23. 10.
štrm. Valdis Breže, 1944. 12. 3.
uštuf. Edgars Brežinskis, 1944. 12. 3.
leģ. Herberts Briedis, 1944. 31. 3.
kapit. Kristaps Brigaders, 1944. 1. 2.
štrm. Jānis Brizma, 1944. 10. 1.
štrm. Roberts Broks, 1944. 12. 3.
uša. Roberts Brūgāns, 1943. 31. 7.
hštuf. Ādolfs Brunnars, 1943. 26. 11.
leģ. Pēteris Bukovskis, 1944. 22. 4.
uštuf. Jānis Bullis, 1944. 11. 2.
štrm. Jānis Bullis, 1944. 20. 2.
leģ. Jānis Buļs, 1944. 10. 1.
uštuf. Hermanis Būmanis
štrm. Valdemārs Būmeistars, 1942. 2.
uša. Arnolds Bunte, 1944. 21. 1.
leģ. Gustavs Bušs, 1944. 18. 4.
oša. Zanis Bušveits
štrm. Jānis Butrimis, 1944. 20. 2.
uštuf. Heinrichs Bušs, 1943. 23. 12.
uša. Alberts Caune, 1944. 20. 2.
leģ. Jānis Celis
uštuf. Dimitrijs Ceriņš, 1944. 20. 4.
leģ. Juris Ceriņš, 1944. 12. 3.
štrm. Valentīns Ceriņš, 1944. 15. 5.
štrm. Zanis Ciemis, 1944. 20. 2.

leģ. Pēteris Cincenis, 1943. 4. 12.
uša. Arturs Cīrulis, 1944. 20. 2.
hša. Edgars Cīrulis, 1944. 31. 3.
hša. Klāvs Cīrulis, 1944. 9. 4.
leģ. Arvīds Cironis, 1944. 11. 2.
uša. Roberts Cironoks, 1944. 15. 5.
uša. Alberts Cīters, 1944. 11. 2.
uša. Aleksandrs Cobs
rtf. Roberts Čanka, 1944. 11. 2.
uša. Eduards Daniels, 1943. 23. 9.
gren. Silvestrs Čate, 1944. 20. 2.
oša. Aleksandrs Čoks
rtf. Dominiks Čudars, 1944. 11. 4.
uša. Arvīds Damroze, 1944. 31. 3.
uša. Vilis Datavs, 1944. 12. 5.
uša. Kārlis Daude, 1944. 21. 1.
leģ. Jānis Daudste, 1944. 30. 3.
uštuf. Andrejs Daugavietis, 1943. 1. 4.
rtf. Roberts Dekerts
uša. Emīls Dēliņš, 1943. 3. 9.
uša. Leōnīds Derkevics, 1943. 20. 8.
uštuf. Georgs Dīdrichsens, 1943. 13. 11.
uša. Augusts Dimants, 1944. 12. 3.
gren. Ignāts Dinkins, 1943. 3. 12.
uša. Gustavs Dirinš, 1944. 20. 2.
rtf. Jānis Dokters, 1944. 30. 3.
uša. Arturs Drosmanis, 1944. 12. 3.
rtf. Jānis Drunka, 1944. 30. 3.
rtf. Jāzeps Dubrovskis, 1944. 9. 2.
uša. Pēteris Dūda, 1943. 25. 3.
gren. Staņislavs Dūda
gren. Jānis Dūka, 1944. 10. 2.
gren. Pēteris Dūka, 1944. 20. 2.
uša. Valdemārs Dukāts, 1943. 23. 3.

ro, fanātisko ticību? Mēs to smeļam tajā pašā 1944. gada gadā, mēs to smeļam mūsu pašu Leģionā.

Pašārstāit taču paši 1944. gada vācu virspavēlniecības ziņojumus, pārskārstāit kopš Frīdriha Lielā laikiem labākās pasaules armijas virspavēlniecības ziņojumus, un jūs sapratīsiet. Vācu brīvprātīgie tur piemēti sešas reizes, igauņu brīvprātīgie — trīs reizes, Leibstandarte Adolf Hitler — divi reizes, Vikingu divīzija — divi reizes, Nīderlandes divīzija — divi reizes, Hermana Gēringa divīzija — divi reizes. Un latviešu cīnītāji? — Devīpas reizes!

Latvju leģionāri 1944. gadā pieminēti deviņas reizes: 29. februārī standarterfirera Veisa vadībā, 11. martā, kad tie cītēti blakus igauņu brīvprātīgie, 17. martā, kad atzīmēti latvju brīvprātīgo izcilie atvalres panākumi, 29. martā, kad teikti viņu izcilie sniegumi, 30. septembrī, kad tie jau minēti cīņu norisē starp Daugavu un Rīgas jūras līci, 29. oktobrī, kad atzīmētas latvju ff vīru cīņas pie Lielupes, 18. novembrī, beigās 27. decembrī.

Devīpas reizes latviešu ff brīvprātīgo vārds citēts labākajā un varonīgākajā no visām Eiropas armijām, deviņas reizes vienā vienīgā gadā latviešu cīnītāju vārds pārlidojis mūsu kontinentu no jūras līdz jūrai, no kalnu grēdām ziemeļos līdz kalnu grēdām dienvidos. Latvijas dēli citēti 9 reizes! Latvija, paceli savu galvu! Pasmaidī! Tavi dēli ir varoņi starp varoņiem. Viņi Tevi redz mūžības gaismā skaistāku un cēlāku kā jebkad. Viņi Tevi redz brīvu! Saudzīgām rokām tie atraisīs no Tevis ērkšķu vītnes un pasniegs Tev lauru vainagu. Slavas un miera simbolu.

Tas notiks. Tas notiks varbūt jau šajā jaunajā 1945. gadā, ko latvju leģionārs sāka ar paceltu galvu, drošu skatu, jo šī gada pašā pirmajā dienā viņa vārds atkal minēts virspavēlniecības ziņojumā.

Latvija, paceli galvu!
Tu būsi, Tu būsi brīva! Tikpat brīva, cik Tavi dēli ir varoņi.

Latvija, māt, svēti savus leģionārus Jaunajā gadā!

Hugo Vitols